

Lecția 14

Preoția nu poate fi furată, dar poate fi vândută

Numeri 22:1-25:18

Dumnezeu Însuși va veghea ca nimeni să nu-ți fure preoția, dar nu te va opri să o vinzi.

Capitolele ce urmează (22-25) conțin o povestire ușor de citit. Dar pentru a le înțelege, nu trebuie să uităm că, aflându-ne în afara sferei imediate a religiei lui Israel, termenii «Dumnezeu» și «Domnul» nu se referă neapărat la una și aceeași divinitate. Termenul «Domnul» sau expresia «Domnul Dumnezeu» se referă în mod evident la Dumnezeul lui Israel. Dar atunci când în text întâlnim termenul «Dumnezeu», el poate să se refere la un *elohim* (dumnezeu) oarecare, nu neapărat la *Elohim*-ul lui Israel.

Ziua 1 22:1-6 – Blestemul și binecuvântarea

1. Citește Num. 6:22-27. Cum ai defini binecuvântarea în lumina lui?
2. Ce anume aștepta, de fapt, Balac de la Balaam? Cum să înțelegem conceptul blestemului și al binecuvântării în acest context?
3. De cine se temea Balac: de armata lui Israel sau de Dumnezeul lui Israel? Cum îți argumentezi răspunsul?
4. Ce lumină aruncă asupra problemei de mai sus textul din Iosua 2:9-11?

Notă:

Puterea binecuvântării depindea în întregime de puterea dumnezeului care binecuvânta. Iar pentru că Balac venea împotriva lui Israel în numele *elohim*-ului lui, problema nu era una militară, ci una spirituală, mai ales că faima Dumnezeului lui Israel făcuse ocolul întregului Bazin Mediteranean.

Ziua 2 22:7-13 – Balaam și Domnul, Dumnezeul lui Israel

5. În lumina dialogului de mai jos și ținând cont de faptul că Elohim și Yahweh nu sunt neapărat unul și același, ne întrebăm dacă Balaam a cunoscut într-adevăr pe Domnul Dumnezeul lui Israel sau a pretins doar că-L cunoaște? (vezi 22:20 și 22).
6. În rândurile ce urmează vom sublinia personajele narațiunii, ca să distingem modul în care sunt folosiți cei doi termeni referitori la divinitate:

Balaam: ⁸„Rămâneți aici peste noapte și vă voi da răspuns, după cum îmi va spune *Yahweh*”.

Naratorul: ⁹*Elohim* a venit la Balaam, și a zis: „Cine sunt oamenii aceștia pe care-i ai la tine?”

Naratorul: ¹⁰Balaam a răspuns lui *Elohim*:

Balaam: „Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului, i-a trimis să-mi spună: ¹¹«Iată, un popor a ieșit din Egipt și acoperă fața pământului; vino dar și blastămă-l; poate că așa îl voi putea bate și-l voi izgoni».”

Naratorul: ¹²*Elohim* a zis lui Balaam: „Să nu te duci cu ei și nici să nu blastămi poporul acela, căci este binecuvântat”.

Balaam: ¹³... s-a sculat dimineața și a zis căpeteniilor lui Balac: „Duceți-vă înapoi în țara voastră, căci *Yahweh* nu vrea să mă lase să merg cu voi” (Num. 22:8-13, s.n.).

Este important de remarcat faptul că, în timp ce Balaam folosește numele lui Yahweh, naratorul folosește în mod constant termenul generic „*elohim*”, sugerând prin aceasta că Balaam nu făcea altceva decât să pretindă că îl cunoaște pe Yahweh și că are intrare liberă la El. Fiind un ghicitor, Balaam era obișnuit să intre în sfera ocultului și să dialogheze cu *elohimii* acestei lumi.

7. Oare cine să-i fi vorbit? Cine să fi recunoscut faptul că poporul Israel era un popor binecuvântat?

Ziua 3 22:14-41 – Măgărița lui Balaam

8. Ce-ți spune despre starea de spirit în Moab faptul că Balac reia procesul înduplecării lui Balaam?
9. Citește dialogul de mai jos:

- Balaam: ¹⁸... a răspuns și a zis slujitorilor lui Balac: „Să-mi dea Balac chiar și casa lui plină de argint și de aur și tot n-aș putea să fac nici un lucru, fie mic, fie mare, împotriva poruncii lui *Yahweh*, *Elohimul* meu. ¹⁹Totuși, vă rog, rămâneți aici la noapte și voi vedea ce-mi va mai spune *Yahweh*”.
- Naratorul: ²⁰*Elohim* a venit la Balaam în timpul nopții și i-a zis: „Fiindcă oamenii aceștia au venit să te cheme, scoală-te și du-te cu ei; dar să faci numai ce-ți voi spune”. ²¹Balaam s-a sculat dimineața, a pus șaua pe măgăriță și a plecat cu căpeteniile lui Moab (22:18-21, s.n.).

Cum explici versetele 22-35 în lumina dialogului de mai sus?

Versetul 22 ridică o problemă în interpretarea pe care o propunem. Dacă *Elohim*-ul cu care a vorbit Balaam l-a lăsat să plece cu condiția ca el să facă doar ceea ce i se va spune, de ce s-a aprins El de mânie împotriva lui Balaam imediat după plecarea acestuia? Și cum să explicăm faptul că mânia acestui *Elohim* este legată în text de Îngerul lui *Yahweh*, de Acela care devine personajul central în pasajul ce urmează (22:22-35)? Problema s-ar rezolva simplu, dacă în versetul 22 în loc de termenul «Dumnezeu» (*Elohim*), Cornilescu ar fi folosit termenul «Domnul» (*Yahweh*). Cornilescu a urmat textul Masoretic (MT), în care termenul este într-adevăr *Elohim*, dar există mai multe traduceri bazate pe Septuaginta care folosesc aici în mod corect expresia «Domnul [*Yahweh*] S-a aprins de mânie, pentru că plecase» (22)”. Dacă acceptăm această înlocuire, textul se explică de la sine.

Ziua 4 23:1-24:25 – Balaam, Yahweh și Israel – preoția nu poate fi furată

10. Balaam s-a pomenit în slujba a doi stăpâni. Unul i-a vorbit despre ceea ce trebuie să facă (22:20), în timp ce celălalt i-a vorbit despre ceea ce trebuie să spună (22:35). Ce a făcut și ce a spus Balaam?
11. Citește Num 23:18-24. Cum ai putea explica versetul 21 în lumina tuturor răzvrătirilor din Numeri? Ce lumină aruncă asupra problemei evenimentul din Num. 21:4-9?
12. Ce paralelă ai putea face între încercările nereușite ale lui Balaam de a blestema pe Israel și textul din Ioan 10:27-30?
13. În lumina textului din Numeri 22-24, cu cine putea Domnul Isus să-L compare pe Dumnezeu Tatăl? Cine sunt acei «toți» față de care Tatăl este mai mare? (vezi Psalmul 82:1 și Exod 12:12; 18:11)).
14. Cum ți se liniștește inima în fața acestor adevăruri legate de cine este *Yahweh*, atunci când te gândești la forțele întunericului din jurul tău?

Provocare:

Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului (1 Ioan 3:8). Deci toți urmașii Lui sunt angajați în această bătălie - a fi preot înseamnă a fi angajat în lupta împotriva diavolului alături de Fiul lui Dumnezeu.

În fața unor istorisiri ca și cea din lecția de azi, în care vedem cât de reală este lupta spirituală, este firesc să ne întrebăm: *Ce șansă am eu în această luptă? Merită să fiu implicat în ea?* Lumea spirituală este într-adevăr reală.

„Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.” (Ef. 6:12)

Să fie aceasta o luptă inegală, în care noi suntem expuși la niște puteri în fața cărora nu avem nici o șansă? Dacă am fi singuri în această luptă, nu am avea nici o șansă. Dar ascunși în Dumnezeu, suntem mai mult decât biruitori!

„Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc și ele vin după Mine. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri și *nimeni nu le va smulge din mâna Mea. Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.* Eu și Tatăl una suntem.

Atunci când trăiești pentru Dumnezeu, căutând să Îl reprezinți pe el prin modul tău de viață, Domnul însuși va veghea asupra Ta. Dar când uităm că avem nevoie de Dumnezeu și hotărâm să „o luăm pe cont propriu” lăsând păcatul să se cuibărească în viața noastră... suntem în pericolul de a ne vinde noi înșine preoția, așa cum vom vedea în lecția următoare.